

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi parteibüroo, direktiooni, ELKNO komitee ja ametiühingukomitee häälekandja

Nr. 7 (235) Kolmapäeval, 19. märtsil 1958. a. X aastakäik

Professor Arnold Humal-juubilar

Tallinna Polütehnilise Instituudi direktioon, ühiskondlikud organisatsioonid ja kogu õppejõudude ning üliõpilaste kollektiiv tervitasid TPI Nõukogu koosseisul südamega Eesti NSV Teaduste Akadeemia asepresidendi, akadeemikut, füüsikalise-matemaatilise teaduste doktori, professor Arnold Humalat tema viiekümneandal sünnipäeval. Juubilarile anti üle ilukõite auauhmed. Arnold Humala isikus näeme üht silmapaistvamat teadlast Eesti NSV-s täppiteaduste alal. Lõpetanud Tartu Ülikooli 1929. a.

omistati talle 1930. a. magistri aste ja ainult neli aastat hiljem kaitses ta juba doktori väitekirja, olles siis vaid 25 aastane. Kogu oma senise töörohkete elu on sm. Arnold Humal pühendanud matemaatilise teaduste arendamisele ja noorte spetsialistide-matemaatikute ja inseneride kasvatamisele, algul Tartu Ülikoolis ja alates 1944. a. Tallinna Polütehnilises Instituudis. Ka praegu, õttades alates 1953. a. Eesti NSV Teaduste Akadeemia asepresidendi vastutusse ametikohal, ei ole sm. Arnold Humal katkestanud sidemeid Tallinna Polütehnilise Instituudiga, vaid jätkab loengute pidamist üliõpilastele ja aspirantide juhendamist.

Vaatamata suurele töökoormusele Eesti NSV Teaduste Akadeemias ja Tallinna Polütehnilises Instituudis, võtab sm. Arnold Humal aktiivselt osa ühiskondlikust tööst, olles ENSV Poliitiliste ja Teaduslaste Teadmiste Levitamise Ühingu Presiidiumi esimeheks ja ENSV Rahukaitsekomitee aseesimeheks.

Soovime lugupeetud juubilarile veel paljudeks aastateks tervist ja edasist viljakat tööd Eesti NSV teaduseelu juhtimisel ning teaduslike kaardrite kasvatamisel, mis on suunatud meie suure sotsialistliku kodumaa õitsengu edasisele tõusule.

TPI KOLLEKTIIV

Aleksander Voldek - esimene doktor TPI elektrikute peres

Mõne aja eest saabus Moskvast, kõrgemalt atestatsioonikomisjoniit rõõmustav sõnum — kinnitati tehniliste teaduste doktori kraadi omistamine TPI Tööstuskaitse elektrifitseerimise kateedri juhatajale, dots. A. Voldekile.

Juba siis, kui äsja Leningradi Polütehnilises Instituudis aspirantuuri lõpetanud värske kandidaat saabus 1950. aastal meie instituuti, oli ta teeninud tunnustuse kul sügavate teadmiste ning suure eruditsiooniga teadlane.

Seda kinnitas rea kaalukate artiklite avaldamine meie elektrotehnilises keskajakirjanduses.

Jäämata puhkama loorberitele, jätkas sm. Voldek tööd elektrimasinate teooria täiustamise alal ning 1956. aastal valmis tema doktori väitekirja: «Vahelduvvoolumasinate mähiste lauposade puisteinduktiivsuse uurimus», mille kaitsmine toimus sama aasta 25. mail.

Senini on sm. Voldeku sulest ilmunud üle 15 teadusliku töö.

1957. aastal teostati TPI elektrikute poolt ulatuslik kollektiivne uurimistöe sulametallide induktioonpumpade alal, mille juhendajaks ja hingeks oli sm. Voldek. Olles kaaseagse väljateooria ränge matemaatilise meetodite suurepärase valdaja, sidus ta teoreetilised uurimused eksperimentaalsete tulemustega ühtseks tervikuks, nii et selle töö aruanne sisuliselt on samuti võrdne doktori väitekirjaga.

Viimatimainitud töö esialgsete tulemuste avaldamise tagajärjel on metallurgide seas tekkinud erakordne huvi induktioonpumpade vastu. Instituuti on saabunud rida kirju nii musta, kui ka värvilise metallurgia alalt uurimisasutustelt, mis näitavad tehtud töö aktuaalsust.

Doktor A. Voldek on tuntud ka väga hea pedagoogina. Aine sü-

Vaatleme eksamitulemusi

Käesoleva 1957/58. õppeaasta talvine eksamisesseioon kulges võrreldes teiste eksamisesseioonidega erinevates tingimustes. Olulisemateks erinevusteks olid:

1. Lühendatud semester, seoses üliõpilaste osavõtuga põllutöödest uudismaadel ja meie vabariigi kolhoosides (semester lühenes kuuni 3 nädalat).

2. Õppetöö toimus vastavalt KHM instruktivkirjale I-100 kolme esimese kursuse ulatuses ümbertöötatud õppeplaanide ja programmide alusel. Nõudlikkus üliõpilaste teadmiste osas tõusis.

Sellised muutused nõudsid üliõpilastelt rohkem iseseisvat tööd kirjanduse ja konseptide kallal, nõudsid süvendatud teadmiste omandamist seminaridel, harjutustundides, laboratorsetes töodes, osaliselt likvideerisid formaalset suhtumist kodustesse töodesse.

Eksamisesseiooni normaalse kulgemise ja üliõpilaste teadmiste kindlustamiseks alustasid eelmisel semestril teaduskondade dekaanid koos õppejõududega, ühiskondlike organisatsioonide osavõtu, teravamalt võitlust õppe-distsipliini eest, kusjuures ei jälgitud ainult osavõttu loengutest ja teistest õppetöö liikidest vaid eriti tähelepanelikult ka tähtsusega kinnipidamist praktiliste tööde, koduste tööde ja projektide esitamise juures ning osavõttu kontrollitöödest. Õpperühmades viidi läbi vastava päevakorraga õppealase nõupidamise ja teaduskondade õppejõudude üldkoosolekud.

1957/58. õppeaasta talvise eksamisesseiooni tulemused kujunesid järgmiseks:

Eksamite lubatud üliõpilaste arv 1784

Nendest:
1) ei ilmunud eksamitele põhjusega 15
2) sooritasid kõik eksamid 1388

Nendest:

a) kõik eksamid hindede väga hea 168
b) kõik eksamid hinnete väga hea ja hea 560
3) Said mitterahuldava hinde 372

Kui võrrelda statistiliste näitajate poolest seda eksamisesseiooni eelmise talvise eksamisesseiooniga, siis näeme väikest halvenemist.

Osa üliõpilasi näitasid ükskõikset suhtumist oma õppeülesannetes, ei rakendanud maksimaalselt jõudu selleks, et omandada kindlaid, sügavaid teadmisi. Neist meil tuli lahkuda: 106 mitmesugusel põhjusel eksamatrikulleeritud üliõpilasest eksamatrikulleerisime süsssemestri jooksul nõrga õppeedukuse tõttu 44 ja õppetööst mitteosavõtmise eest 5. Kui analüüsida eksamisesseiooni tulemusi, siis paistab eriti silma suur hulk mitterahuldavaid hindeid kahe põhilises üldõppeaines — nimelt füüsikas ja kõrgemas matemaatikas. Nii said füüsikas hinde mitterahuldavaid 113 üliõpilast ja kõrgemas matemaatikas 96 üliõpilast.

Tüüpilisteks puudusteks kõrgema matemaatika eksamitel olid:

1. Integraali mõiste esitamisega hästi toime ei tulda.
2. Ei osata olulist esile tõsta.
3. Matemaatilise arengu puudus:

a) ei osata murdusid liita
b) $(x-4)(x-4) = 2(x-4)$ (?)
c) log mõiste on tumne, astme log ei teata
d) pöördfunktsiooni käsitlemine on nõrgavõitu
e) funktsiooni tähist käsitletakse kui tegurit.

Talvise eksamisesseiooni tulemuste põhjal tuleb teha tõsiseid järeldusi üliõpilastel ja meie õppejõududel kollektiivil. Praegusel momendil on enam kui sajalt üliõpilasel akadeemiline võlgnevus. See tuleb võimalikult kiirelt likvideerida, sest muidu võib ta muutuda tõsiseks takistuseks jooksva töö teostamisel. Nendest,

kes seda ei suuda või ei taha, tuleb meil lahkuda.

Töö edasise parandamise huvides on vajalik suurema süsteemilisuse ja tähelepanuga juhtida üliõpilaste laboratoorseid töid, kontrollida teoreetilisi teadmisi ning praktilist oskust. Püüda selle poole, et suurem osa üliõpilasi võiks saada arvestuse semestri jooksul tehtud töö põhjal. Tuleb jätkata tööd füüsika laboratooriumides tehtavate katsete moderniseerimise liinis. Terav vajadus, seoses üliõpilaste iseseisva töö mahu suurenemisega, on eestikeelsete õpikute järele. On samuti vajalik organiseerida loengute trükkimist brožüüridena. Et vältida matemaatika mahajäävusest tingitud raskusi füüsika õpetamisel toimub lähemal ajal ühine kateedrite koosolek, milline arvatavasti suudab parandada olukorda antud küsimuses. Teaduskondade dekaanidel koos õppejõudude kollektiiviga tuleb juba nüüd alustada tööst võitlust edaspidise õppetöödistsipliini tõstmise eest, sellesse peavad aktiivselt lülituma meie ühiskondlike organisatsioonid. Nagu rikkalikud kogemused ja statistika näitavad, on üliõpilaste õppeedukus otseselt sõltuv õppetöödistsipliinist. Võitlus kõrge õppetöödistsipliini eest peab käesoleval semestril olema meie töö üheks tulipunkti. Direktioon, teaduskondade dekaanid ja kateedri juhatajad peavad senisest rohkem tähelepanu pühendamata õppemeetodilistele küsimustele ja samuti tingimuste loomisele, millised võimaldavad üliõpilastel iseseisvamat läbi töötada õppeaineid, et omandada kindlamaid teadmisi. Ainult nende küsimuste kompleksne lahendamine koos edaspidise nõudlikkuse tõstmisega võib meile tagada häid tulemusi järgnevatel eksamisesseioonidel.

G. OSEROV,
TPI direktori asetäitja
õppetöö alal

Meie õpperühmas

Meie õpperühma kuulub 23 üliõpilast. Nende hulgas on 12 kommunistlikku noort, üks NLKP liige ja üks komsomolist vanuse tõttu lahkunu.

Õppeedukuselt, esimeste eksamite sooritamise valgusel, ei saa meid rühma eriti kiita. Esines rida mitterahuldavaid hindeid. Seda põhjustas mõningate kesk-koolist tulnud üliõpilaste hooletu suhtumine õppetöösse ja vähene vastutustunne oma töötulemuste eest. On meie endi viga, et liiga hilja asusime võitlusse selliste meeleoludega.

5 üliõpilast on saanud erialase keskhariduse, s. o. mäetehnikumi lõpetanud. Nendest kaks sooritasid eksamid ainult «viitele», kahel oli ka üks «hea» «väga heade» vahele ära eksinud. Samal ajal kesk-koolidest, n. ö. värskest koolipingist tulnutel oli igapähe vähemalt üks «kolm».

Enamasti tehnikumi lõpetanuist omavad tööstaaži või on teeninud Nõukogude Armees, mistõttu ka suhtumine õppetöösse on tõsisem.

Meie komsomoligrupi kohuseks on saavutada olukord, et ka teised üliõpilased suhtuksid samuti oma ülesannetes.

gav tundmine ja elav käsitlus, nõudlikkus nii enese kui ka teiste vastu, on kindlustanud talle vaieldamatu autoriteedi nii kolleegide- elektrikute kui ka üliõpilaste seas. Tööstuskaitse elektrifitseerimise kateeder, üks meie instituudi nooremaid kateedreid, võlgneb oma juhataja energilisusele väga palju.

Pedagoogilise ja teadusliku töö kõrval leiab sm. A. Voldek aega ka teiste ülesannete täitmiseks, olgu see ametiühingu vabariiklikus komitees, meie vabariigi teaduslik-tehnilistes konsultatsiv-organites, või eestikeelse elektrimasinate õpiku koostamisel ning toimetamisel.

Soovime värskele tehniliste teaduste doktorile veel palju energiat ja edu teaduse tippude valutamisel ning noorte eriteadlaste kasvatamisel meie vabariigi rahvamajandusele!

TPI ELEKTRIKUTE
KOLLEKTIIV

Üheks komsomolitöö efektiivsuse väljendajaks on komsomoliridade kasv. I semestril võtsime vastu ÜLKNÜ ridadesse ühe tubli noore.

Kuna suuremal osal mittekommunistlikel noortel on õppeedukus mitterahuldav, siis viimeläbi tööd komsomoli astumiseks alanud semestril ainult kolme üliõpilasega.

Komsomoligrupi koosolekutel oleme arutanud põhiliselt õppetöoga seotud küsimusi. Peamiseks töövormiks on meil igapäevane jookssev vestlus — nii instituudis kui ühiselamus.

Päevaküsimused — olgu välispoliitilised, sisepoliitilised või tehnikaalased, oleme püüdnud pidevalt «akende» ajal läbi arutada, kuulda igapähe arvamust. Tihti on tekkinud ägedaid vaidlusi.

Kesk-kooli pioneeritöö abistamiseks suunasime seflustöö korras 24. Kesk-kooli 2 üliõpilast rühma-juhtideks, samuti hakkab seal juhatama fotoringi meie rühma üliõpilane.

Viimasel grupikoosolekul võtsime vastu otsuse abistada geoloogia- ja mäeasjanduse kateedrit õhikute valmistamisel. Ühiskondlikud ülesanded grupile oleme andnud kõik komsomoliliinis. Poliitinformatsioonide ja ettekanete läbiviimisest võtavad meil osa ka mittekommunistlikud noored võrdset ÜLKNÜ liikmetega.

Tähtsamad ülesanded — näiteks töö agitaatoritena valimiste puhul — oleme andnud kommunistlikele noortele.

Kui on organiseeritud komsomolikomitee poolt mõni huvitav üritus piiratud kutsete arvuga, oleme nende jaotamisel eelistanud tavaliselt kommunistlike noori, samuti neid ÜLKNÜ-sse mittekuuluvaid noori, kes tulevad toime ühiskondlike kohustuste täitmisega.

Õppetöö paremaks läbiviimiseks oleme organiseerinud abi nõrgemalt edasijõudvatele ja ka mõnede ainete õppimist gruppidega vastavalt rühma koosolekutele vastuvõetud otsusele.

Ühiskonnateaduste õppimisel oleme saavutanud mõningat edu. Seminaridest osavõttu on hea, ka materjalide läbitöötamine ja

omandamisega üliõpilaste poolt võib jääda rahule. Siiski on vaja edaspidi töötada sel alal intensiivsemalt, suurendada aktiivsust seminaridel.

Laialdaselt kasutatakse tugevamate üliõpilaste konsultatsioone isegi teiste õpperühmade üliõpilaste poolt.

Kultuurmassilise töö alal oleme teinud väga vähe. Ainult kaks üliõpilast laulavad meeskooris. Palju parem on olukord sporditöö alal. Võtame osa kõigest TPI võistlustest (peale lauatennis). Sporditöö organiseerimisega tegeleb rühmas spordiorganisator, kes on samal ajal ka komsomoligrupi sekretäri asetäitja ja aktiivne sportlane.

Teaduskonna ja TPI koondmeeskonda kuulub meilt 9 inimest (neist 5 kommunistlikku noort). Pidevalt treenivad spordisektsioonides 11 üliõpilast.

Kollektiiv on meil hea, üksmeelne. Lahkelisid meie grupis siiani pole esinenud. Komsomoli autoriteet grupis on suur, osalt võib-olla ka sellepärast, et vanemad, tööstusest tulnud üliõpilased kuuluvad aktiivi hulka. Meie grupis on üks ELKNÜ Kalinini Rajoonikomitee liikmekandidaat, TPI komsomolikomitee liige ja kaks teaduskonna büroo liiget.

Väiksemaid distsipliini, s. o. õppetöödistsipliini rikkumisi esineb (loengutelt põhjuseta puudumine jne.), kuid oleme pidevalt püüdnud ses suhtes üliõpilasi kollektiivselt mõjutada ja saavutanud ka edu.

Tihe on koostöö dekaanadiga. Komsomoligrupp on oma olemasolu õigustanud ja siiani on tema arvamusena arvestatud.

Käesoleval semestril on meil plaanis rohkem tähelepanu pöörata isetegevusele grupis. Ka grupiõhtu organiseerimine on komsomoligrupi ülesandeks.

Et anda paljudele meist ettekujutus kaevandusest ja põlevkivi tootmise protsessist, on kavas organiseerida aprillikuus ekskursioon Jõhvi.

NLKP ajaloo seminaridele tahame kutsuda vanu kommuniste, et kuulda nende tööst ja võitlustest.

A. ERM ja
K. MUURISEPP (O-21)

Väljendagem õigesti

Kas soe või soojus

Nende kahe termini tarvitamisel valitseb meil TPI-s lubamatu segadus, mida viimati on süvendanud meie tehniline kuukiri, olgugi et need sõnad selgesti ja õigesti on kirjas õigekeelsuse sõnaraamatus.

Toome siinkohal sealse seisukoha koos näidetega ja üleskütsega, et teisiti kõnelevad oma väidetest sõna võtaksid «Tallinna Polütehniku» veergudel, või siis vaikselt muudaksid meelt, s.o. keelt.

Sõnaga soojus (samuti kui sõnadega külmus, kuumus, palavus, jahedus, leigus) mõtleme omadust, olukorda, mida mõeldame temperatuuri kraadidega; sõnaga soe ja soojahulk aga seda, mida mõeldame kaloritega. Soe on siin nimisõna, samuti kui seda on omadussõnadest nimisõnadeks muutunud sõnad: tark, noor, hall (õine udu) tinavalge, libe (tuha-leeline) jne.

Seega siis ka: soojavool, soojajuhtivus, soojapidavus, (mitte soojusevool jne.); soojahulk on kalor kuid soojusühik on kraad; kilokalorine soojahulk muudab liitri vee soojust ühe kraadi võrra; kehasoojuse (mitte kehasooja) mõõtmise termomeeter.

Võrdle: tõin turult värsket ja rohelist mille värskus ja rohelus jätsid soovida.

Kas soojustehnika või soojatehnika

Võib olla soojustehnika kui seletada, et see tegeleb gaaside ja vedelike soojuse (temperatuuri) muutustega kaasnevate nähetega. Samuti ka: soojusjuhtivus.

Kas erisoojus või erisoe

Ei kumbki neist. Selle selgituseks peame sõna eri asemel välja tooma tema ladinakeelse vaste spetsiifiline s.o. eritingimustega kindlaks määratud. Antud juhtumil pole aga tegemist spetsiifilise soojusega (temperatuuriga) ega ka spetsiifilise soojaliigiga (näit. kiirgussoojaga) vaid sooja spetsiifilise hulga. Segadus selle sõnaga esineb ka vene keeles ja tuleb lääne keeltest, kus sõna «hulk» sageli ära jäetakse [specific (quantity of) heat; spezifische Wärme(menge)].

Seega siis oleks õige öelda sooja erihulk; selle asemel oleks aga eesti keeles parem öelda soojaerimahtuvus (kcal/kg°C) või soojaerialvestus (kcal/m³C).

LACESSOR

korda ja sedagi hämmiste pingutuste tulemusena.

Milline oli õppetöös maha jäämine, seda muusereerib järgmine näide: 1937. aasta kevadsemestril hakkas kuulama prof. O. Maddisoni juures tehnilise mehaanika loenguid 140 üliõpilast. Sama aasta sügissemestril kuulas neist üliõpilastest tehnilist mehaanikat veel ainult 40 ja 1938. a. kevadsemestril 5 üliõpilast, s.o. üliõpilaste arv langes kolme semestriga 140-nelt 5-le! Ja seda olukorda peeti kanjaks normaalseks.

Tingituna eeloodud asjaoludest suuis 1940. aasta lõpuks lopetada tehnikaülikooli ainult seitse üliõpilast 397-st, kes 1936. a. või varem olid alustanud õpinguid. Lisaks eelmistele lõpetas 1941. aastal veel 41 üliõpilast. Muidugi oli säärane olukord äärmiselt ebanormaalne. Parema üliõpilaste suunamise ja töö juhtimise puhul oleks lõpetajate arv olnud tunduvalt suurem, sest enamik üliõpilasi töötas ennast säästmata, et aga ülikooli lõpetada.

ÕPPEMAKSUD JA STIPENDIUMID

Õppimine Tallinna Tehnikaülikoolis oli maksuline.

Ülikooli sisseastumisel võeti üliõpilaselt immatrikullatsioonimaksu. Õppimise eest võeti üldist õppemaksu, mille suurus oli 65 krooni semestris. Praktiliste tööde eest võeti ülikooli üksikute asutuste heaks erimaksu. Sealjuures tuli eraldi tasuda koigi kasutatud materjalide, nagu kemikaalid jne., eest. Veel võeti eksamimaksu — kaks krooni, igalt eksamilt. Viimane tuli tasuda enne eksamile registreerimist.

Ülikooli valitsusel oli õigus vastastada eelmainitud maksudest kas täielikult või osaliselt andekaid ja õpingus vähemalt hästi edasijõudvaid üliõpilasi. Vabastamist võis teostada kuni 15% ulatuses õppemaksude kogu sisetulekust. Väljaspool seda normi võis ülikooli valitsus vastastada õppemaksudest ülikooli teenistuses olevate isikute lapsi.

Andekad ja õpinguis hästi edasijõudvad üliõpilased võisid saada stipendiumi riigi või erisummadest ülikooli nõukogu poolt antud määruse põhjal. Tallinna Tehnikaülikoolis maksti stipendiumi umbes 10%-le üliõpilastest, kusjuures stipendiumi suurus oli 70 krooni semestris. Tavaliselt vabastati stipendiumisaajad ka õppemaksust. Otsustavaks momendiks stipendiumi saamisel oli õpinguis edasijõudmine. Majanduslik olukord oli teise järgu tähtsusega.

Ülikoolil ühiselamut ei olnud, vaid kõik üliõpilased elasid erakorterites omal kulul. Ülikool ei kandnud üliõpilaste elamispinna-ga varustamise suhtes mingisuguseid kohustusi.

(Järgneb)

VASTUS KRIITIKALE

Vastuseks «Tallinna Polütehnik» nr. 5 26. II 58. avaldatud kriitilisele artiklile semestri lõpupeo kohta teatame järgmist:

Kuna eksamissessiooni ajal ei toimunud isetegevuskollektiividele täisväärtuslikke proove, samuti lõppesid eksamid rühmades erinevatel aegadel ja paljud isetegevuslased kasutasid lühikest talvevähasega sõiduks koju või maale, põinud võimalik semestri lõpupeo esinada TPI isetegevuskollektiividel. See pärast paluti esinema tehase «Tarbeklaas» isetegevuslasi.

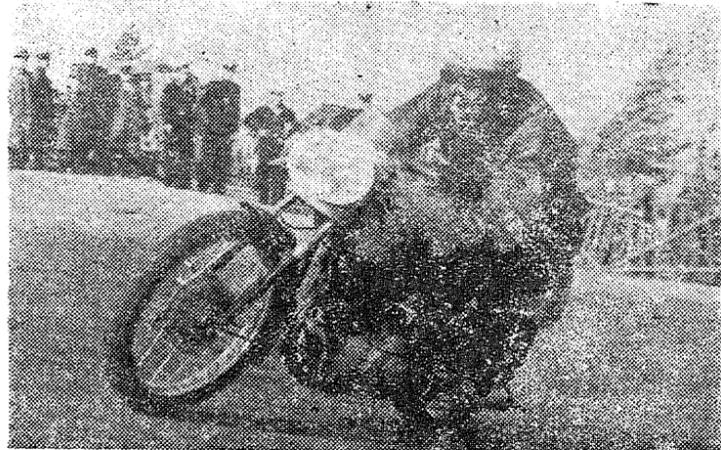
Nädalase eelmüügi looksul realseeriti TPI-s umbes 150 päset. Lõpupeo alguseks, kella 19.30-ks olnud kohal esinejad ja mõnikümend küllalist. Kuna VII auditoorium mahutab mitu korda rohkem inimesi ning rahva vähesuse tõttu tuli peo algusega viivitada kella 20.20-ni, müüdi pileteid ka mitte-üliõpilastele. Seoses «Tarbeklaasi» orkestri suure populaarsusega tuli küllalisi ootamatult palju. Muidugi tulnuku pileetide müüki tõhusamalt kontrollida ja vajalikult piirata.

Kahjuks paljud oma instituudi üliõpilased, kelle jaoks semestri lõpupeo oli mõeldud, tulid hiljem ja nõudsid kõige kategoorilisemalt sisselaskmist. Nii tekkis publiku üleküllus.

Tulevikus püüab a/u Komitee ja Klubi juhatus peoõhtutel väärnähte vältimiseks kasvatada üliõpilaste ka täpemat ilmumist üritustele ning loodab tõhusat abi pidudel korra säilitamisel komsomollikomiteelt komsomolipatrullide näol.

TPI A/O KOMITEE JA KLUBI JUHATUS

Uusi meistreid meie sportlasperes

Jüri Randla õpib meie instituudi mehaanikateaduskonna autode ekspluatatsiooni eriala IV kursusel. Tema eriharrastuseks õppetööst vabal ajal on mootorisport. Jüri kuulub VSU «Tööjõureservid» EVN auto-moto-veloklubi liikmeskonda 1953. a. alates. Suurt huvi tunneb ta mootorrattaste konstruktsioonilise parandamise ja täiustamise vastu ning on uute eksperimentaalmasinate üheks agaramaks katsetajaks. Olles alati sõbralik ja tähelepanelik algajate mootorisportlaste vastu on Jüri andnud märkimisväärse panuse noore järelikasvu kindlustamisele ja väljaoletamisele.

Samaaegselt on Jüri Randla ka aktiivne, silmapaistvate võtmete ja heade eeldustega tegevspordlane. Praegu kuulub ta kindlalt Eesti NSV mootorisportlaste paremiku hulka nii motokrossis kui ka ringrajasõidus. Sellest kõnelevad selget keelt tema viimase

paari aasta võistlustulemused. 1956. a. saavutas Jüri Randla 125 ccm mootorrattaste klassis reise koha esivõistlustel Tallinna jäärajal, Eesti NSV talvisel motokrossil, vabariiklikel ringrajasõidu esivõistlustel ja hipodroomisõidus. 1957. a. tuli ta Eesti NSV talvisel motokrossil esikohale ja omandas vabariigi tšempioni nimetuse.

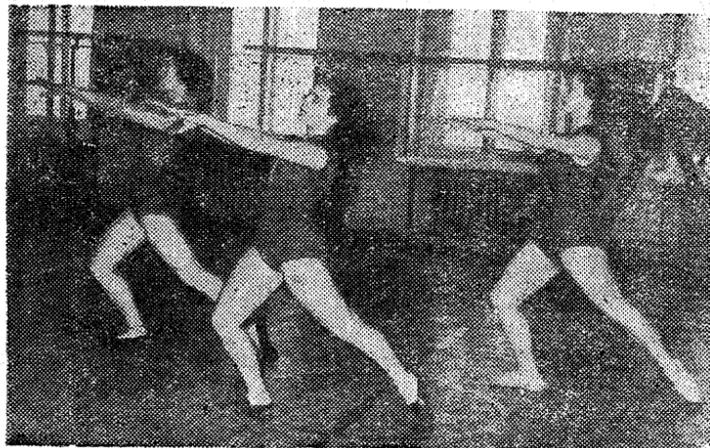
Praegu kuulub Jüri Randla VSU «Tööjõureservid» vabariikliku ja üleüldise kesknõukogu koondvõistkonda.

NSV Liidu meistersportlase normatiivid täitis ta 1957. a. spordihooajal.

Noorele meistrile ja mootorisporti aktiivsele viljelejale jääb soovida ainult veelgi tublimaid tulemusi nii õppetöös insenerikutse omandamisel kui ka sellel julgete spordialal.

J. RODINOV,
VSU «Tööjõureservid» EVN auto-moto-veloklubi ülem

Kunstilise võimlemise sektsioonis

Üheks sektsiooniks, mis ei ole seni julgenud vajult häält tõsta, on kunstilise võimlemise sektsioon.

See-eest lubage nüüd lausuda paar sõna ka selle sektsiooni elust ja tööst.

Sektsioon ei ole arvuliselt suur. Ta tegevliikmete arv ulatub kahekümneni. Millega tegeleb sektsioon? Tihti on kuulda, eriti meie meessoost tudengite hulgas ütlust, et ah, seal tehakse plastikat. Kuid kui kunstiline võimlemine ise kujutab võibolla puht võimlemis- ja tantsusammude kombinatsiooni, see ei tähenda veel, et meie sektsiooni liikmed ei tee tõsist tööd igapäevase treeninguga. On täiesti põhjendamatu arvamus, et poks- või maadlustreeningud omavad raskemat kaalu kui kunstiline võimlemine. Kunstilise võimlemise üheks alaks on akrobaatika ja ei või öelda, et see oleks igapäevasele jõukohane ülesanne. On vaja pidevat treeningut, et midagi saavutada nii akrobaatilis kui ka kunstilises võimlemises üldse.

Kunstilise võimlemise sektsiooni tööga tutvumiseks oli alles hiljuti võimalus. Nimelt toimusid TPI kunstilise võimlemise esivõistlused. Neil oli esindatud I, II ja III järk.

Võistlustel näitas rida võimlejad häid tulemusi. Ka noored

III järku võistlejad, võttes arvesse lühikest treeninguperioodi, esinesid küllaltki tubliult. Esile tuliks tõsta Nikolajevat (E-25) ja Arumaad (K-21).

II järku võistlejast oli eriti tubli Reiman (E-42), kes täitis järgunormi.

I järku sportlaste esinemine on meil tunduvalt paranenud, kuid järku täitjaid neil võistlustel ei olnud.

Üldse on kurvaks tõsiasiaks see, et kõrgema järku sportlasi on meil vähe. Osaliselt olemasoleva muidugi meie sektsiooni liikmed, et me pole küllalt tööd teinud nooremate üliõpilaste kaasaarvamisel, kuid siingi olemasoleva taaskokku põrganud selle varemärgitud kurja eelarvamusega. Loodan aga, et võibolla need read puutuvad ka mõnele sellisele tütarlapsel silma ja olles veidi mõelnud oma seisukoha üle, asub meie sektsiooni rida-desse.

Peatse kohtumiseni kunstilise võimlemise sektsioonis.

E. LUUS,
kunstilise võimlemise sektsiooni esinaine

Toimetaja V. GARINA

Pile minevikku

D. PLAKK

dotsent, tehniliste teaduste kandidaat

(Algus «Tallinna Polütehnik» nr. 24—25)

Mitmed assistendid käisid tihti joonestussaal ja kontrollisid üliõpilaste tööd. Kui üliõpilane joonestas ja assistent kontrollis tema tööd, siis märkis assistent joonisele oma nimetähed. Ka professor käis tavaliselt nõudlas korra või kaks joonestussaal, vaatas kohalolevate üliõpilaste töid ja märkis neile oma nimetähed. Valminud tööd ei olnud võimalik esitada hindamiseks ilma, et sellel oleks olnud vajalikul hulgal nimetähed.

Iga üliõpilane esitas korralkult ja lõplikult vormistatud laboratoorse tööde aruanded siis, kui ta suutis sellega toime tulla ja tuli eksamile siis, kui ta oli suutnud aine selgeks õppida. Pooliku töö pakkumist ja ilma teadmisteta eksamile ilmumist loeti suurimaks õppejõu solvamiseks. Ükski üliõpilane ei teinud seda õppejõu suhtes, kellega ta vähegi lugu pidas.

Ülikooliseadusega oli pandud õppeaine ulatusest ja õppetöö liikide mahust kinnipidamise kontrolli dekaanile ja teaduskonna kogule. Sellises polütehnilises teaduskonnas, nagu seda oli ehitus-mehaanikateaduskond, jäi see ülesanne põhiliselt üksikute

õppejõudude eneste lahendada. Selle tulemusena tekkis täielik anarhia. Iga õppejõud määras ise oma õppeaine mahu. Kuigi kava nägi teatavas aines ette ainult loenguid ja laboreid, andis õppejõud sellele lisaks veel rea graafilisi lahendusi, koduseid ülesandeid, või koguni projekti jne. Säärane teguviis tekitas üliõpilaste hulgas suurt meelepaha ja nurinat. Seda korralagedust suutis likvideerida alles 1940. aastal rektor J. Nuut, kes kohustas õppejõude rangelt kinni pidama neile õppekavades planeeritud õppetöö liikidest.

Peamine õppimine toimus üliõpilaste isesisva tööna kirjanduse abil. Sõna «konsultatsioonid» ei tuntud. Kirjandust oli vähe, selle kättesaamine raske. Projektiide kohta puudusid eeskujud ning tihti puudus ka asjalik nõuanne. Viimast võis küsida ainult assistendilt, kes sageli oli samuti üliõpilane. Arvestades veel üleliia suureks paisutatud praktiliste tööde mahtu, ei suutnud üliõpilased kuidagi sammu pidada õppekavaga. Ainult väikesel hulgal üliõpilastel läks see enamvähem

Selgitame populaarseima

Järgides «Spordilehe» eeskujul, kuulutab ajaleht «Tallinna Polütehnik» TPI ELKNU komitee spordisektori ettepanekul välja hääletuse, et selgitada, kes on 1957. a. tulemuste alusel populaarseim sportlane meie üliõpilasperes.

Juuresoleva hääletusedele palume täita kõigis punktides selgesti loetavat ja lasta ajalehe «Tallinna Polütehnik» kirjakasti hiljemalt 25. märtsiks 1958. a.

«TALLINNA POLÜTEHNIKU» TOIMETUS

HÄÄLETUSSEDEL

Minu arvates on TPI 1957. a. populaarseim sportlane:

(Sportlase nimi)

Andmed hääletusest osavõtjate kohta:

Ees- ja perekonnanimi

Oppertühm

Allkiri